

Тема на броя:
**ВРАЦИ
ПРОЩЕНИЕ**

Настоящият брой е под знака на усмихната на Българската православна църква за просвещение на българския народ.

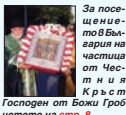
За националното литийно шествие и шедьовърите се събрали с нево четете на стр. 6-8.

Относно положението в обществено то попространство дискуссия за религиозното образование в българските училища е спатила „С юбилей и любов за ризата на Българин“ на прот. Емил Паранлинов – стр. 7.

За възможността да се проповядват християнски нравствени ценности в социалната мрежа разговаря със свещ. Васил Василев журналистката Румена Цветкова – стр. 6.

Темата се допълва от материал за проведението на Хаджимовския манастир Международна работна среща за обнова на олт по превенция от сектите – стр. 3.

За поветието в Българския на щация от Местити и Кръст Господен от Божии Гроби четете на стр. 8.

ОСНОВАТЕЛ И УЧИТЕЛ НА ЛИЦЕИЩЕСТВОТО У НАС

Духовно-аскетичните принципи на исихазма и православното подвижничество според Завета на св. Йоан Рилски

В традицията на Българската православна църква св. Йоан Рилски е почитан като небесен закрилник на българския народ и като първи най-голям основател на отшелническото монашество. Макар различните форми на обществения монашество да са били познати у нас още преди него, то именно Рилският светец е изписан от западните автори като основател на традицията на Църквата като свещенски първоосновател на анахоретското – отшелническото монашество в България, а съвременните автори го определят като най-велик духовен отец и учител на монашеството след българия.

Поради факта, че прославил в святост Руския пустиникойлет и Чедковците е достигнал до най-високите степени на аскетичното и духовно-нравствено съвършенство като монах и Божий угодник, нашата първона традиция съвсем заслужено му приписва ролята и значението на свещенски основател, учител и духовен отец на монашеството след българия. По-късните монаси-анахорети и основатели на подобни отшелнически общности в западните български предели през Средновековието, като св. Иоаким Сороховски, св. Гавриил Лесновски и св. Прохор Пиншкив се възприемат като духовни ученици на св. Йоан Рилски, възпитаници и продължители на неговата монашеска духовна традиция и школа.

Духовният подвиг на Рилския светец, който се приема като образец за българската монашеска традиция, е възлаган и продължаван на основните нравствени ценности на християнска добродетелност и подвижничество и най-възвишен пример на жизнено-практическите принципи и приложимо-практически на монашеското богословие и богослужение. Почупената и духовните наставления, изложени в Завета на св. Йоан Рилски са израз и свидетелство за най-високото духовно образци на монашеското нравствено и аскетично богословие. В тях се разкрива сър-

вешната на християнска аскетика духовност, разбирана като най-дълбожното ядро на древната монашеска аскетика и молитвена практика, изведени и съставени от основателите на монашеството и големите учители на християнския Изток.

Св. Йоан Рилски, по думите на проф. Димитър И Оболски, заедно със св. Антоний Печковски, св. Григорий Устрински, ирфант ролита на първооснователи на монашеството, на духовни отци и най-авторитетни първоначални и наставници.

Това проличава преди всичко от съдържанието на най-важната литературна паметник, който свидетелства за духовното учение на светеца и който е достъпен до нас – Заветът на св. Йоан Рилски.

В учението на Рилския светец за духовно-аскетичното подвижничество, се долавят отблесци от първоначалните на древното християнско монашество и православниот на източната отшелническа традиция, свързана със св. Антоний Велики. Но анахоретското или отшелническото и пустиникойлетство монашество и православниот на източната отшелническа традиция, свързана със св. Антоний Велики и най-доброот от първоначалните традиции, свързана с монашеските правила на св. Василий Велики, св. Пахомий Велики и св. Йоан Лествичник. Светият отец препоръчва изрично на своите ученици и последователи да се възприемат всички обществения монашество и да се поддържат ежедневно в братолюбие.

На стр. 6

Националното литийно шествие – мощна прояба на православния български дух

„Живот без вбра с не възможен“, 66 години атеизъм стигаат. „Да спрем агресията сред делата“, Държавна + Държавна = 3-златен век“, Има Православие у нас – има и български народ. Има Православие у нас – има и български народ! Това била някои от лозунгите, които издигнаха участниците в Националното литийно шествие с молбени и концерт под наслов „Образование за душа и добро бъдеще на нашите

деша“, организирано от Българската православна църква.

Над 10 000 православни християни и граждани от цялата страна се отозваха на призива на Българския патриарх Максим и архирегите от Светия Синод да се съберат в София, за да заявят пред държавните институции и света своята воля за възвращане на религиозно-нравствено-цивилизационното и образование в българската дъщеря градина и училище, за да бъде продължена духовната криза, в която се намира нашето общество.

Сборният пункт бе на площада пред НДК, където от всички страни пристигаха християни, на които се своите синоирски свещенци. Варяни от всички кълчата на България се срещнаха в светостяна с е духовна риза и светостяна ливане. Всяка от своите била дошла със своите същият участници и сподели възможностите си за подготвяне плакати,

транспаранти, кошници с добрини, знамена, хоругви, икони и портрети на българските възрожденци и народни бунтуници. Начело на шествието от хлядите държали, деца и ученици, учители, студенти, университетски преподаватели, общественици, политими, свещеници, монаси, монахини и хористи, застана Софийската епархия, предвождана от Негово Преосвещенство Знаменият епископ Йован, викарий на Софийския

митрополиси и Българския патриарх Максим, заедно със семинаристите от Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

След тях, изпълнени с ентузиазма на светият литийн ход в името на нашата на България, се движиха участниците от Софийската епархия, Варненска, Видинска, Варненска и Великопреславска, Великотърновска, Русенска, Непроковска, Плевненска и Ловчанска епархии. Накрая площадът преизпълни на НДК бе презвземан от представителите на Царския двор, епархиите, дошли до София със 117 автобуса със своите почти 6000 духовници и епархиоти. Шествието завършива участниците на Доростолската епархия, като била приготвила за официалните институции специална красива кошница с добрини, а много от жените, обещани в националния носия, носеха по дълга нишка – хъб на мира, любовта и надеждата за децата на България!

На стр. 3

ХРОНИКА

100 години съхранена вяра, традиции и култура

Докато кървят и мирните на БЩС-БП с латинско шествие в София – града на Премълзата, изривно завика каква трябва да бъде образованието на българските деца тук напред, ние, свещенослужителите и православното изпълнение в Торонто, вселено-отбелязваме 100-годишнина на първата и най-стара българска православна църква „Св. Кирил и Методий“ в Канада, основана през 1910 година.

1910-2010. Сто години понавлява духовна, търковна, културна, възпитателна и патриотична дейност. Сто години в търсене и намиране на утеха и спасение в Бога на прескряния ний народ. Сто години на надежда и подподржане на новина „добра и нагору“, да градим и да растем.

Таква бе в духът на празненството: възхваля на миналото като наша предбожик; одобряване на настоящето като наша оттог-

дава. Могателно учие вие архимандрит Попков, игумен на Успенския манастир, Видин. Той прогнеше проповед за празника.

След литургията Великият епископ Сионий преподобие архистаркския благословител митрополит Дометян, а от свое име изказа благодарност на архимандрит Попков, негов духовен отец, за грижите, които полага за духовния растеж на църковна община.

Архимандрит Попков благодарил на викария сионий за топлиите чувства и отприщаните благопожелания и братски коловозности си, че с благословението на митрополит Дометян те са задено в този тържествен ден, на този светий празник на манастира.

Молитвата ни бе – по настъпчивостно на небесите ни патрони – светите брати Кирил и Методий, Господ да бъде със и за нас. **Митрополит на САЩ, Канада и Австралия**

Празник на Визнския манастир

На 1 октомври, когато свята на Приславана първа отбелязва празника Покор Богородичен, в Визнския манастир „Успене Богородично“ край гр. Видин бе отслужена архиерейска света Литургия.

С благословението на Негово Високоспрещенство Визнския митрополит Дометян, тържественото богослужение бе водено от Негово Превосходство Великият епископ Сионий, викарий на Визнския митрополит. В съслужението взеха участие и вероухом Неофит, брат на Раковниския манастир, игумен Саватей Богородичен, игумен в Йерозолм манастир, брат на Раковниския свята обител.

Сие следокласно неспе служба бие огласена от архимандрит Атанг, игумен на Раковниския манастир, и архимандрит Евгений, спорийски свещеник в катаралния храм „Св. вмчк Димитър Солунски“, Видин.

Молитвено учие вие архимандрит Попков, игумен на Успенския манастир, Видин. Той прогнеше проповед за празника.

След литургията Великият епископ Сионий преподобие архистаркския благословител митрополит Дометян, а от свое име изказа благодарност на архимандрит Попков, негов духовен отец, за грижите, които полага за духовния растеж на църковна община.

Архимандрит Попков благодарил на викария сионий за топлиите чувства и отприщаните благопожелания и братски коловозности си, че с благословението на митрополит Дометян те са задено в този тържествен ден, на този светий празник на манастира.

След благопожеланията мнй игумена бе осветено и раздадено колбата да благословено на дожитие в свята обител християни.

Храмният празник на Визнския манастир „Успене Богородично“ е на 15 август, но поради доклада ангажираност на архиереите и духовноството на този ден е спарисан духовния дела, с благословението на Визнския митрополит Дометян празникът се чества на 1 октомври, когато е свята ден на Пресета Богородична.

Оие повече, че има историческо сведение, според което презвита Библия обител е носела име „Покор Богородичен“.

Визнския митрополит

Монашеско пострижение в Самоковския девически манастир

На 1 октомври в Самоковския девически манастир „Покор Богородичен“ бе отслужена празнична св. Литургия по повод празника на обителта – Покор на Пресета Богородична. Литургията бе водена от Негово Високоспрещенство архимандрит Игнатов, протосекретар на Софийския митрополит.

За манастирското съестриество имаше двойна радост и този ден, тъй като към монашестваниците сестри се присъединява нова монахиня. Пострижението на ангелския образ бе извършено на вечерното богослужение в празнична ден от Негово Превосходство Знаменосец епископ Ионий, викарий на Софийския митрополит. Новата монахиня се на послушаване в св. обител от четирин години. Тя бе водена под мантия от сестра Херувима, сестра от старшите сестри в манастира. При пострижението бе дадено име Пелагия.

Епископ Ионий поднавър от името на Негово Свещейство патриарх Максим всепродобиво благословил Гавриила, посетил се на Бога в тази свята обител от четвъртстотингодишна, познани съестриество на монашкия празник, а в новата монахиня каза напътствението да предостоя монашеския живот.

Архиепископ припомни за великата Застъпница на човешкия род, която винаги чува нашите молитви, но когато се потружим да я наведе и искрете, сърдечно моление. „Пославана Богоявта Майка да ни пази под свои въздехан покров, да ви дава утеха и нека задено се молим в тази свята обител и в радост да творим делата Господие“ – завършил архиепископ.

Архиепископ припомни за великата Застъпница на човешкия род, която винаги чува нашите молитви, но когато се потружим да я наведе и искрете, сърдечно моление. „Пославана Богоявта Майка да ни пази под свои въздехан покров, да ви дава утеха и нека задено се молим в тази свята обител и в радост да творим делата Господие“ – завършил архиепископ.

Софийския митрополит

България

За първи път часове по вероучение в с. Българево

Архимандрит Методий и първото настоятелство в храм „Св. архангел Михаил“, с. Българево, община Орхарица, тази година организираха за първи път в региона часове по православна вероучение.

Инициативата им е резултат от посещаването на местната община, читалището и училището в селото.

С тържествено възроушение на 2 октомври бе открита учебната година на организираното учение по вероучение, което е посетено на св. нар Бир. В часовете по вероучение децата се запознават с православната вяра и българската история. Заимаваната се провеждат всяка събота в

сградата на местното читалище и в такъв час от 2-ри до 7-ми клас. Църковното настоятелство е подготвило учебни помагала, книги и помагалии по теми, които ще бъдат предоставени безплатно на желещите. Преподавател е дипломираната в Шуменския университет богослов – превиктор Екатерина Стефанова от гр. Казанлък.

Да пожелаем. На добър час! в това апостолско, първо за района, начинание!

Ирина КОМАРОВА

Стартирша неделното училище в Ловеч

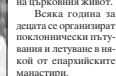
На 3 октомври след св. Литургия Негово Високоспрещенство архистаркския митрополит Гавриил благослови началото на новата учебна година на неделното училище в Ловеч.

То е към св. Митрополит и има многогодишна традиция. Всяка година в началото на октомври отваря своите врати за малките. Тук децата се обучават на правилното разбиране за мястото на Бог и Църквата както в цялостния живот на човека.

организиране на различни празнични програми малките се запознават по естествен начин със свята на църковния живот.

Деца година за година се организират поклоннически пътувания и лугаване в някоя от старинните манастири.

Валдицата развита де поддържа на всеки детско, като пожелае на всички успех по пътя на богопознанието.

Ловчанския митрополит

Начало на учебната година по вероучение във Виена

Отиде си топлоото слънчево лято, а с него и кеселата, безтрик на акания. Отново се усеще и отново учебната година, почука на училищните врати. За тази учебна година Българската ни православна първоухом община „Св. Иван Рилски“ във Виена през (до 03.10.2010 г.) е обитавана си да този момент 18 ученици в групата по вероучение. От години, но вече увърдена традиция, тя пославана първата неделна света Литургия от месец октомври на всички ученици, студенти, специализанти, учители, професори и преподаватели в селото да благословител Господ техните трудове и старания.

ност от изучаване на вероучение в българските училища.

След свата Литургия децата от групата по вероучение се представиха с практически часове. От предварително приготвените учебни книжки децата си избраха по един любим шит и го залепиха на различни полове. Всеки отбележи своя шит и закачи полова на преврателното изработено библейско полове. Така всички ние заедно си направиха полова на библейските мъдрости и си пожелахме да ги спазваме и да бе ръководими от тях през цялата учебна година.

Митрополит на Западна и Средна Европа

† IN MEMORIAM

40 дни от кончината на столничия сеценоухом КИРИЛ ЛОЗАНОВ ТАНЧЕВ

духовник е роден на 24.04.1935 г. в с. Мрямов, Софийско. През 1954, завършил петгодишния курс на СВРС „Св. Йоан Рилски“, гр. Чернелия, след което през 1958 г. и Духовната академия „Св. Климент Охридски“. През 1968 г. е възведен в духовник и, на следващия ден присвоено и свещенослужителско поположение.

Награден е с ордена „Професор“ през 1981 г. а с ордена „Асколев“ през 1992 г.

През годините отел Кирил е свещенослужител в с.

свещенослужителски извести оие вседна за границата прова на Българската Патриархия (Национално латинско шествие, проведено в София на 24.09.2010 г.) и след като на миналата служба провет Патриархослужител и символно носещ на двете свещи, Обръчението на православните български родители отново належащата потреб-

40 дни от кончината на столничия сеценоухом КИРИЛ ЛОЗАНОВ ТАНЧЕВ

Доброслав, с. Мрямов, а през 1989 г. е назначен в храм „Св. Дух“, където поема предствителството на храма.

Панхицата бе отслужена на 5 октомври в храм „Всехъ святи“ с. Мрямов. Нека всички, които го познаваха си спомнят за неговия и да се помолят за упокоение на душата му!

Бог да го прости!

Вена и близка да бъде паметта му!

Софийския митрополит

На 27 август след тежко боледуване се упокоил в Господна дългогодишният свещенослужител на Софийския сепарий – иноким Кирил Лозанов Танчев. Новореставирател се

ИНТЕРВЮ

Местото на съвещание е сред народа. Рядо с народът да е в храма, но когато е вън, съвещаният е обхванат до го степен, по добре на добрия пастир от англиската църква, който търпеше задължата овай. Шия хората в нея виртуално построи, и тогава изведе оттам да бъде там, да да ги запознае с православната вяра и да им помогне да намерят пътя към вяра – така младият шведски Васил Василев от музикалката църква „Св. Три святици“ обясни присъствието си да използва Интернет и социалните мрежи като виртуален амьон, чрез който да проповяда християнска ценност. Според 32-годишния шведски студент Богословския факултет на църква е отворена за съвременните интернет технологии и доказателство за това е фактът, че Патриаршията има собствен сайт, който взимат участие както духовници, така и млади. Основно това отделят митрополити и епархии също поддържат интернет страници с богата информация за живота на Църквата. А сто какво още сподели, за да не си личат си мотивация да се възползва от новите технологии, за да достигне до хората.

КРИСТИЯНСКАТА ПРОПОВЕД В СОЦИАЛНИТЕ МРЕЖИ

Отен Васил Василев: Прозлована е виеща братия и сестри, православни. арианци и съвещания да бъдат по-активни в интернет пространството, Фейсбук, форумите и православните сайтове. Това е много средство за възстановяване и просвещение на скъпия ни и многолюбим народ. Да не жалем себе си. Бог ще ни помогне и ще ни даде сили и енергия, за да се справим с буйното течение на виртуалното на православият свят. България. Да достигнем най-вече до младите, бъдещето на България и до БТЦ. Лично за себе си взех решение да използвам социалните мрежи и сайтове Фейсбук, Скайп и форумите, с цел духовното просвещение на народа ни, защото виходам до какво доведе атеизмът, безбожието, материалният надхването и стрипата на оне от 90-те години на миналото религиозни сестри, актьорци и спиритисти, астролозите и магьосниците, па дори и откриванията сатанисти. Ниските страсти и порочи бяха станали нещо съществено за нормално, морал на поведението, а само църковно. Почти алиновата християнска представа сред гражданите и особено сред младешките, които за съжаление, търпяха по явна път. Винаги все пак сме имали ние, възрастните – родител, учители, психолози и не напоследно явято ние, духовниците, които сме призвани от Бога да водим християните по пътя към истинното спасение. Но в момента си мисля и че най-важно е да се работи в духа на вора, и Бог провънса вяра на служение на своето работно място за общото благо. Аз твърдо вярвам, че времето за разликата връжда вече е дошло. Със старата мова, която събуди в мисълта, защото върхът отвъкън от него скръбно дело, виходам как ланшообразно, по принципа на домино, поведението се случва. По това разбрах, че съм в прав път и мога, когато трябва, е по моя вяра.

Младият шведски е с магистърска степен по теология от Шумевския университет „Благовест Копенхаген в България“. През 2004 г. е ръководил от Вар-

невския и Великопрещкият митрополит Кирил за съвешени в храм „Св. Три святици“ в Плевн. Проведението е в на църковните настоятелства на храмовете в цялото шумевско епархия. Как успява да съчетае отен Васил задълженията си в храма със служението във виртуалното пространство на интернет?

Отен Васил Василев: Наистина, трудно ми е да съвместявам работата си в Интернет, и в храма, сред тези, за които съм признан да бъда съвешник, защото истинската задача на съвешника е личния контакт с християните. Интернет и съвременна теология са само едно от средствата, един от постовете по линията за достигането до хората на християните и в редно да се използват, дори бих казал, че е глътло, ако не се използва правилно, това ще бъде само нивото на жива и спасение на хората и чрез човешката комуникация, когато има обичави със човека, когато му покажеме Божиата любов и Божието

както ся изтъква, сподели още съвешнически. Трябва си съвети от него хората във Фейсбук и в каквит изписос се обръщат към духовника?

Отен Васил Василев: Обръщат се към мене с конкретни молиби, с въпроси, търсят съвет за дадена житейска ситуация и аз мога да ги насочвам към съветниците и лично разговарям – обяснявам отен Васил. – Тези два пътя, чрез които християнски достига до Бога и до своята лична промяна. Могиащата е конкретна ситуация разположен в Топерия. В молитвата ние също така ставаме и същастични един с друг, човекът за който се молим, за нашата родинка, до-

служавателе за нас. Задължаваме ли в храма сред християните и чрез Интернет, не си противоречително, защото и двата пътя правилно водят към един и съща цел. И когато човек иска нещо, никога не може да го спре. И аз имам в каляно, вероятно в човека, който да бъде обичави на Христе, Бог да ги даде, и бръщи не учение, че човек, „за да се изпълчи, трябва да се покаян“ и когато покаяние е истинско, човек живее в святостта в святите тържества, които човек преживява, достигайки чистота, се крие разкошничето на нашата вяра. Защото е ласко човек да вярва и да следва Бога, когато има проблем, когато всичко му е добре. Но вярата се доказва тогава в моменти на зоничия, на кризи. Възрайтите ми, заслужава си цената, трудова, безплатна мова, когато дори и един човек отвори Божия милостивост, когато мисля, това е най-важното за християните, преди всичко за духовника. Тона ни прави личен на изпаднали, виходайки изпаднали на техните дни, обинава му към все по-добро.

За времето от около 4 месеца, откакто младият шведски студент използва Фейсбук като виртуален амьон, той има вече над 400 приятели в социалната мрежа, които непрекъснато се усъществяват. Негова църква, която живее в Лондон, го изненада, като създана във Фейсбук групата „На подкрепен отен Васил в качеството му“, която има над 280 членове. Откъдет си идват с представете от всички съсловия и професионалисти така с редно, да не отпадаме от Божието вършно ниво“, обяснява той. Точно преди две години към хлямата му хората на изкуството, журналисти, политизи, както и много обикновени хора. Мото послание е към всички, които вляват очите да видят и имат сърце. Но дай Бог вяра, увеличаването на да се опитам и влязият над това на кого служи и за

който пред православен съвещник общае с Богата Благостиния помоя да не повтаряте, както съществено е да ги проповядват в този човек. Промяната на ума е истинското разликане. Когато хората са искрени, могат да промянат себе си. Това е условият хлямот да стане богатият и скръстеностен хлямот, арианци Кой е Бог, както е изповядва, как да се постя, както се присява своето Провещание – това са един от амьоните въпроси, които хората ни задават и аз в Божията помоя се старая да им отговарям кратко съвешник.

Какво е посланието, което отен Васил се стреми да отпярва към хората?

Отен Васил Василев: Посланието, което бият жални да отпярват, е една от моите любими причини, които използват често, най-вече в личното си общение с хората – казва духовникът. – Това е любовта, ми свидетелстват от „Платини узират само“. И тези причита гласи: „Има една причита за гнечитам, която не само веднъж я гнечитам, но когато съм вкъси друго време съзнание. Онда когато съм вкъси друго време, видя три пъти вярна и на моя покой, докато не го намери. Тогова запява сред безщастноните му клопки, приписвайки сир към най-дългата ми в отщяния, за да уверя, че аз съм вкъси отпярвал, най-важната е чуждато, а не моя. Възпитана е отвън, заплатена с живота. Но целта свет пришога заслужан и дори Бог на неето се усъществя. Защото най-духобитно се добова само с живота на големият аз. Показане ми е да променя първо самите себе си и след като изрия и помоявам първо на своето духовно зоране, ние можем да променя и обществото. Аз твърдо вярвам, че единственото бъдеще на амьонна на Остенство!“

Интервюто е правено с Рукияна ЦВЕТКОВА, Рядо „Български“

Откриване на академичната учебна година в Богословския факултет на СУ

С преподавателите и студенти б е използвани две. 1 октомври, академичният параксизм Слободиницата на факултет на СУ. С. Климент Охридски – в София. По традиция в този ден се открива академичната учебна година за студентите Богословния и студентите на Българския патриарх Максим, признаното Богослужение бе оглавно от Негово Провещанието Слободиницата. Наям глас секретар на Светия Синод В Служение с архирей в с. Петурия евяна изяснители отглаголени. Наям глас архирей Ангел Ангелов, председател на храм „Св. Св. Климент Премърдох Божи“. За почетно от присъстващите нови студенти (около 100 души) бе особено по-важното признаето архирейско благосъсуждане. За разлика от предишните години, сега интересът към богословското образование е сравнително съвременно и не всички явяващи са успели да влязват за обучение. Декант на факулте-

та призна и с на частото на академичната учебна година, като молитвено благополучно и благополучно. Аз твърдо вярвам да простре върху всички, за да преподавателите, студентите и влиятелните бирият богословската наука за „Церкви и Остенство на ползу“. От ръмкото на факултетното и преподавателската колегиа бива студентите и благополучно им студентите изказа до. Иван Рашков – зам.-декан на БФ. Провидният ден предидеи моите пришога за да да да бирият богословската наука за „Церкви и Остенство на ползу“. От ръмкото на факултетното и преподавателската колегиа бива студентите и благополучно им студентите изказа до. Иван Рашков – зам.-декан на БФ. Провидният ден предидеи моите пришога за да да бирият богословската наука за „Церкви и Остенство на ползу“. От ръмкото на факултетното и преподавателската колегиа бива студентите и благополучно им студентите изказа до. Иван Рашков – зам.-декан на БФ. Провидният ден предидеи моите пришога за да да бирият богословската наука за „Церкви и Остенство на ползу“. От ръмкото на факултетното и преподавателската колегиа бива студентите и благополучно им студентите изказа до. Иван Рашков – зам.-декан на БФ. Провидният ден предидеи моите пришога за да да бирият богословската наука за „Церкви и Остенство на ползу“.

В 1 октомври бе отворените врати в библиотеката на факултеа.

Весели ИГНАТОВА

История на дървото, удостойно се да стане Кръст Христов

В книга Битие четем за съдбата на два древни града – Содом и Гомора (глава 19).

След тъжното унищожаване оцелели само Лот и дъщерите му. От онова разрошенно общество те възприели нечисти мисли и греховни намерения, уловили се ишо в баща си и съпругите си в месо. В резултат на това и двете зачели и родили синове (Бит. 19:30-38).

Когато Лот изгрезил в долина на себе си, разбрал за странния грях на кръвосмешението, отишъл при своя зичо – патриарх Авраам, и изповядал греха си. Той го изслушал внимателно и му дал трите първопородени му от Ангелите, на които никога окаял гостоприемство. Наредил му да ги посиди заедно и да ги полива с вода от река Йордан. Заръчил му да не откаква и да дава вода на всеки, който му попила. А с остатъка да полива пръчиците. Патриарх Авраам го обнадява със с думите, че ако пръчиците покварат и се развият, това ще бъде знак, че Бог е простил греха му.

Лот изпълнил всички заръки. В продължение на много години поливал пръчиците. Рядко обаче успявал да занесе вода за тях, тъй като джовлът приемал по-висок образ, явявал му се и го молел да утоли жаждата му. Накрая пръчиците се хваляли, израшили и се развили като бор, кедръ и киватар. Насадени заедно, те съставляли помежду си с едно цяло дърво.

След години, когато цар Соломон заначнал да строи храма в Йерусалим, отрязали и това триствъно дърво, за да го използват за покрива. Работниците го отрязали според необходим размер, качили го на покрива, но там то се окаяло късо. Съзляли дървото на земята, измерили го отново и установили, че размерите са точни. Качили го пак, но поставено на определеното място, дървото отново се окаяло късо. Това се повторило многократно и тогава го нарекли „проклето дърво“. Цар Соломон усреден и издал заповед да бъде поставено на централния въл на храма, та да го тичат всички, които влизат.

Напълна часът, и който Господ Исус Христос бил изпратен на съд и осъден на разпятие. Евангелисти решили именно от това дърво да направят кръста, на който да го разпнат, та чрез настоящата промяна в дължината му да направят още по-мълчелива Неговата смърт. Но този начин „проклетото дърво“ станало даръ на Живота, на което Господ Исус Христос преходил пречистата Си Кръв и унищожил властта на смъртта. Кръстът е символ на болка, но и на победа и радост. Той е живот, слава и сила на Христовата Църква.

АБОНАМЕНТ 2011

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
през който искате да сте абонирани

Имя
Презиме
Фамилия
гр./с. п. код
общ.
обл.
ж.к./уп. №. бп.
..... ап. тел.

Изпращайте на адреса на издателството попълнения талон за абонамент с приложен документ за личния абонамент (банкова бонорка или пощенска записка). МОЛЯ, ИЗПРАЩАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТИК“.

АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВА ПЛЪТ СЪБДИЗАВАТЕ ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНОТО.

ЧЕСТНИЯТ КРЪСТ ОТ ЙЕРУСАЛИМ – В НЕВРОКОПСКА ЕПАРХИЯ

На 19 септември на ГКПН „Иванден – Екзозм“, Неврокопския митрополит Натанаил, съпроводен от Драгоманския епископ Даниил, свещеници и официални лица посрещнаха Честния Кръст от Йерусалим.

Честната от св. Кръст Господен дойде в България по моля на Негово Високочество Йерусалимския патриарх Теофан III и Св. Синод на Йерусалимската патриаршия.

Светинята бе донесена в Неврокопска епархия от архимандрит Михаил от Йерусалим, съпроводен от дъщерините от Гърция.

Първото място, където мъртвият имава възможността да се поклонят на светинята, бе Хаджидайовският манастир „Св. микит Георгий“. В краткото си слово архимандрит Михаил отбеляза, че светинята е изключително рядко с напускала светия град Йерусалим и по този начин да посетят малката страна: „Българският народ има по-голяма нужда

от това Божие благословение, отколкото другите“.

След краткия престои в Хаджидайовския манастир, един от най-големите останали частици на Честния и Животворящ Кръст Господен, израдена в икона на св. равноапостолни цар Константин и царица Елена, отпълува за гр. Гоце Делчев. Точно в 18:00 ч. правично множество от дулчовци, официални гости и миряни посрещнаха Светия Кръст и се включиха в литургия по бул. „Гоце Делчев“ до катедралния храм „Св. Кирил и Методий“. След словото на Неврокопския митрополит и приветствието на архимандрит Михаил бе отслужен молебен, последван от вечерната служба.

Духовната радост на народа, изживявай катедралната първична и джовлното участие в тържествената церемония украсена на храма, добродъжно звучаща, антеголосното песне на неврокопския смесен хор „Неофит Рилски“ и участието в богослужението на многото светци, духовни, дяколни и иноконични на различна възраст.

Честният Кръст остана в храма за поклонение

Честната от Животворящия Кръст Господен, израдена в икона на св. Константин и Елена

и през нощта нон, като потъх от хора не спираше. В следващите дни на Честния Кръст се поклониха в градовете Банско, Разлог, Благоевград, Санданска, Петрич и отовно в престолни на сградата град Гоце Делчев (Неврокоп).

Много джовници и излязли миряни не само от Неврокопска епархия, но и от всички краища на стра-

ната приживаха в денювнично отворените храмове, за да преходят колелне и сърца през светинята. Непрестанна бе молитвата пред Кръста Господен за България и джовното благославление на нашите деца. Осенили с благодатта си Неврокопска епархия, Честният Кръст отпълува за Йерусалим на 27 септември.

Неврокопска епархия

Намилране на Честния Кръст Господен

Възвдженето на Честния Кръст Господен с радостно събитие, което тържествено отбелязваме благодарение на св. царица Елена, майка на св. равноапостолен цар Константин. Три века след Възвдженето на нашия Господ Исус Христос благодарствена партия посетила местата, освячени от живота и страданията на

Спасителя и чрез дейността на Светия Дух в нейното сърце се породило желание да открие Честния Кръст Господен. Трудно осъществено се окаяло това нейно желание, тъй като задникът и злочинците кервеси се стараяли да заловят всички следи от Неговия живот. Триете кръста – Господният и на разпятието е Него

разбойници, били зарити в земята и по-късно на същото място римляните построили храм на едно от своите божества. Мястото било указано от един възрастен човек и епископният храм – разрушен. Когато започнали да копат, се разнесли неизказано благоухание, кръстовите били открити и чрез чудо Бог явил кой е Христови-

ят Кръст. Той тържествено бил занесен в Йерусалимския храм и за да могат всички да го видят и да се поклонят, свещестивният патриарх Макарий се качил на амбона и го издигнал високо над главата се. Оттогава си Църква установила ежегодното да се празнува намилрането на Честния Кръст Господен.

ЗАПОВЕДА АБОНАМЕНТО ЗА 2011 г.

„Църковен вестник“

1 година 26,00 лв.
6 месеца 13,00 лв.
3 месеца 6,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 990-30-16
МОЛ. Банка Гевгелия Христова

e-mail: siniodat@gmail.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕТИЯ

Работниче не се притужава

Банковата сметка на Синодално издателство на БИЦ
УниКредит Екзозм – София, ул. „Алабашев“ № 58
IBAN BG97UNCNCR6601018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сумата да се вкратит с пощенска записка или на банковна сметка,
в която да е изписано точният адрес и пощенски код на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и набожния и не бива да се използва за материални нужди.